

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 42Csp/314/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120212342
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Andrea Škapincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7120212342.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Ing. Andreou Škapincovou, PhD. v spore žalobkyne: J. Z., Q.. X.X.XXXX, U. R. XX, XXX XX X., proti žalovanému: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o, so sídlom Československej armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, zastúpená Advokátskou kanceláriou ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., Eliščino nábřeží 280/23, Hradec Králové 500 03, Česká republika, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, IČO: 47 255 773, Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, o zaplatenie 2.700,- EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 200 EUR do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 20.11.2020 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej ako spotrebiteľovi sumu 2.700,- EUR titulom primeraného finančného zadostučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej ZoS).

2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že táto žaloba nadväzuje na právoplatne skončené konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 35C/31/2016, v ktorom súd rozhodol o zamietnutí žaloby vo výške 14.542,12 EUR. Dôvodom bolo neplatné postúpenie pohľadávky, pretože pohľadávka bola postúpená pred riadnym zosplatnením úveru. Žalobca podal žalobu, hoci na to nebol legitimovaný a nezobral ju späť ani po tom, čo sa oboznámil s obsahom odporu podaného proti platobnému rozkazu. Vzhľadom na vedomosť o argumentačnej línii žalovaných veriteľov v tomto type žaloby uviedla, že skutočnosť, či jej ako žalobkyni v dôsledku konania žalovanej reálne vznikla určitá ujma, je bez právneho významu, nakoľko táto nie je zákonným predpokladom vzniku práva na primerané finančné zadostučinenie. Účelom a zmyslom ustanovenia § 3 ods. 5 ZoS je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal samotným uplatnením ochrany proti porušeniu práva a povinnosti zo strany žalovanej. Ide teda o istú satisfakciu spotrebiteľa, ktorá má ale zároveň na žalovanú pôsobiť odradzujúco vo vzťahu k opätovnému porušovaniu práv spotrebiteľov. Z okolností prípadu pôvodného súdneho konania ako spravodlivú výšku primeraného finančného zadostučinenia žalobkyňa vyhodnotila sumu 2.700,- EUR.

3. K žalobe žalobkyňa predložila Rozsudok OS KE I sp.zn. 35C/31/2016-81 zo dňa 19.9.2017 v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. proti žalovanej J. Z. o zaplatenie 14.542,12 EUR s príslušenstvom.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 18.12.2020. Podľa žalovaného nárok na finančné zadostučinenie môže uplatniť iba spotrebiteľ, ktorý

na súde úspešne uplatní porušenie práv. V danom prípade je žalovaný toho názoru, že sa nejedná o úspešné uplatnenie porušenia práv spotrebiteľa, pretože žalobkyňa žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnila výšku požadovaného finančného zadosťučinenia. Z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že spotrebiteľ musí ako aktívne legitimovaný subjekt podať žalobu na súd, v rámci ktorej bude namietať porušenie práv, čiže prvotne sa musí domáhať porušenia práva a sekundárne priznania primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovaný je toho názoru, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie je v danom prípade požadovaný na základe bližšie nešpecifikovanej satisfakcie spotrebiteľa a preto nepovažuje podmienky nároku na primerané finančné zadosťučinenie za dostatočne naplnené. V danej právnej veci sa žalobkyňa domáha v postavení veriteľa voči žalovanému zaplata sumy 2.700,- EUR na tom základe, že súd v konaní vedenom Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 35C/31/2016 terajšej žalovanej (t.j. vtedajšej žalobkyni), nepriznal sumu 14.542,12 EUR s príslušenstvom. Z toho žiadnym logickým výkladom nemožno dospieť k záveru, akého porušenia práv a povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými právnymi predpismi sa na žalobkyni mal žalovaný dopustiť. Pokiaľ súd v konaní vedenom pod sp.zn. 35C/31/2016 zamietol nárok súčasného žalovaného, nemožno to považovať bez ďalšieho za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zák. č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi. Pokiaľ vidí žalobkyňa nezákonnosť konania žalovaného v tom, že bola na ňu podaná žaloba, za čo požaduje finančné zadosťučinenie, tu sa žalovaný domnieva, že nemožno sankcionovať skutočnosť, ak ktokoľvek sa domáha svojho práva na nestrannom a nezávislom súde a pritom je toto právo ústavným právom garantovaným mu ustanovením čl. 36 ods. 1 Charty základných práv a slobôd. Iná situácia by podľa žalovaného nastala až v prípade, že pôvodná žalobkyňa by sa aj po rozhodnutí súdu naďalej domáhala predmetných finančných prostriedkov. K samotnej výške uplatňovaného nároku primeraného finančného zadosťučinenia uviedol, že (okrem iného) sumu považuje za jednoznačne neprimeranú, premrštenú a napokon aj nedostatočne odôvodnenú. V danom prípade došlo k nulovému bezdôvodnému obohateniu zo strany spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., na úkor žalobkyne, čomu adekvátne zodpovedá nulová výška primeraného zadosťučinenia. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutia:

- Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku sp.zn. 16Cp/9/2018 zo dňa 28.3.2019 uvádza v ods. 17 odôvodnenia: „Pri posúdení nároku na primerané finančné zadosťučinenie je potrebné vychádzať z toho, že žalobkyňa úspešne uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z právneho vzťahu, ktorý vyplýva zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorej obsah formuloval žalovaný s právnymi vadami“.

- KS Prešov v rozsudku pod sp.zn. 14Co/12/2018 zo dňa 17.7.2018, kde súd konštatuje v ods. 14 odôvodnenia, že: „Za primeranú rozsahu a povahe porušenia práv žalobcu v danom prípade považuje odvolací súd symbolickú sumu zodpovedajúcu priznanému bezdôvodnému obohateniu, ku ktorému došlo v dôsledku neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorú súd vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi, pričom jej neprijateľnosť spočívala v stanovení neúmerneho poplatku v jeho časti, zahrňujúceho náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy v 2/3 úveru spolu s administratívou. Priznanie nároku vo výške viacnásobne prevyšujúcej sumu poskytnutého úveru (úver poskytnutý v sume 165,97 EUR), či výške priznaného bezdôvodného obohatenia, je zjavne v rozpore so zásadou proporcionality nárokov vyplývajúcich vo vzťahu založeného predmetnou úverovou zmluvou“.

- Zároveň žalovaný vzniesol námietku premlčania žalovaného nároku. Rozsudok Okresného súdu Košice I sp.zn. 35C/31/2016-81 zo dňa 19.9.2017, na ktorý sa žalobkyňa vo svojej žalobe odvoláva ako na základ nároku, nadobudol právoplatnosť dňa 11.11.2017. Žalobný návrh podala žalobkyňa na súd dňa 20.11.2020 - z toho dôvodu mal žalovaný za to, že aj keby bolo možné žalovaný nárok inak priznať, toto už nie je v tomto prípade možné z dôvodu premlčania nároku, keďže žaloba bola podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Žalovaný preto navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Dňa 26.2.2021 doručila žalobkyňa súdu podanie (repliku), v ktorom tvrdila, že pracovník spoločnosti KRUK H.. Š. v období 2015-2016 jej spôsoboval fyzické týranie tým, že denne chodil a trval, aby podpísala zmluvu so spoločnosťou KRUK. Hádzal papiere aj do schránok susedov a kopal im na dvere s tým, že je potreba stretnutia na podpis zmluvy. Ich advokát trval stále na stretnutí a podpise zmlúv, po mesiaci sa s ním stretla a povedala mu, že bude po 30,- EUR mesačne splácať, ale nič nebude podpisovať. Napriek tomu jej odovzdal zmluvy. Boli to obrovské stresy a ešte k tomu obťažoval aj susedov. Sumu 2.700,- EUR považuje žalobkyňa za adekvátnu spôsobom činnosti spoločnosti. K replike žalobkyňa predložila fotokópiu Potvrdenia o zaplatení poplatku 1,50 EUR zo dňa 17.1.2016, Potvrdenia o zaplatení poplatku 1,50 EUR zo dňa 18.3.2015, Návrh Dohody o urovnaní zo dňa 18.2.2015.

6. Žalovaný v duplike zo dňa 12.3.2021 uviedol, že nikdy nebola žalobkyňa žalovanou stranou nútená k podpisu akýchkoľvek dokumentov, čoho dôkazom je skutočnosť, že žalobkyni bol (ako ona sama tvrdí) poskytnutý návrh dohody na preštudovanie, ktorý následne slobodne odmietla podpísať. Žalovaný trvá na tom, že sa nedopustil žiadneho neetického konania. V danom prípade žalobkyňa nevrátila z pôvodne poskytnutých finančných prostriedkov ani len istinu, t.j. požičanú sumu, nie to ešte dohodnutý prírastok, pričom vrátiť akúkoľvek vec vlastníkovi je základným princípom na úrovni elementárnej spravodlivosti. O odlišnú situáciu by išlo v prípade, ak by dlžníčka najskôr vrátila pôvodnú istinu riadne a včas a až následne by viedla spor/rokovanie o prijateľnú mieru alebo zákonnosť jednotlivých súčastí príslušenstva.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

8. Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 35C/31/2016-81 zo dňa 19.9.2017 v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. proti žalovanej J. Z. o zaplatenie 14.542,12 EUR súd zamietol žalobu a žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca v konaní nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby voči žalovanej, t.j. nie je nositeľom práva, ktorého sa v konaní domáha. Preto súd žalobu zamietol. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 11.11.2017.

9. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 10.9.2021 uviedla, že podľa nej je premlčacia doba desaťročná. Zamestnanec žalovaného chodil za ňou, ustavične žiadal splátky. Nakoniec sa dohodli, že bude spláčať po 30,- EUR, ale aj napriek tomu bola podaná žaloba na súd. Súd o nej rozhodol a z dôvodu, že nebola splnená aktívna legitimácia, žalobu zamietol. Pokiaľ ide o výšku sumy, je to hlavne za vytrpený stres, ktorý jej a matke bol spôsobený žalovaným. Na otázku súdu, aké porušenie práv alebo povinností ustanovených zákonom žaluje, odkazuje na rozsudok v spore 35C. Uviedla, že išlo o porušenie práv a povinností jej ako spotrebiteľa, ktoré súviseli s tým, že bola vyhlasovaná okamžitá splatnosť a ako došlo k postúpeniu.

10. Žalovaný na pojednávaní dňa 10.9.2021 trval na svojich vyjadreniach a žalobu považoval za nedôvodnú. Za nedôvodnú a neprimeranú považuje výšku žalovaného nároku. Poukazuje na ust. § 3 ods. 5, že nedošlo k uplatneniu porušenia práva a taktiež nevidí porušenie práva alebo povinností a ani nedošlo k hradeniu povinností zo strany žalobkyne. Je nemysliteľné, aby bolo postavenie veriteľa ohrozené, nárok z konania 35C nebol ani vymáhaný. Teda je nemysliteľné, aby mal žalovaný platiť finančné zadostučinenie za to, že sa v pôvodnom konaní domáhal nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, čo zákon predpokladá, je jeho právo domáhať sa a iba všeobecný súd môže v tejto veci rozhodnúť, či tento nárok má alebo nie. K námietke premlčania uvádza, že je ju možné posúdiť podľa § 106 Občianskeho zákonníka, prípadne 101 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalobkyňa uvádza, že podľa jej názoru došlo k porušeniu práva tým, že nebol správne zosplatnený dlh, tak namieta pasívnu vecnú legitimáciu svoju v tomto konaní.

11. Na pojednávaní dňa 10.9.2021 súd vyjadril svoj predbežný právny názor. Uviedol, že primerané finančné zadostučinenie je zákonným nárokom. Keďže bola žalovanou stranou vznesená námietka premlčania, súd vychádza zo všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty a najskôr mal za to, že nárok je premlčaný. Žalobkyňa na predbežné právne posúdenie v súvislosti s premlčaním nároku uviedla, že premlčacia lehota minula, lebo bola pandémia. Súd dal za pravdu žalobkyni v tom, že premlčanie je potrebné opätovne posúdiť vzhľadom na v danom čase platné pandemické opatrenia, ktorými sa v určitom čase prerušovalo plynie hmotnoprávných lehôt, teda i premlčanie. Z uvedeného dôvodu súd pojednávanie odročil na deň 8.12.2021. Pokiaľ ide o porušenie práva a povinností, súd vychádza z rozsudku 35C, kde bola zamietnutá žaloba pre nedostatok aktívnej legitimácie, bolo sporné zosplatnenie úveru a postúpenie pohľadávky. Z dôvodu vyhlásenia núdzového stavu, bod 24 uznesenia vlády SR z 24.11.2021 a ust. § 1 ods. 2 vyhl. č. 24/2021 Z.z., súd pojednávanie vytýčené na deň 8.12.2021 odročil na deň 18.3.2022.

12. Predvolanie na pojednávanie dňa 18.3.2022 bolo žalobkyni doručené 16.12.2021. Právny zástupca žalovanej svoju neúčast' na pojednávaní dňa 18.3.2021 ospravedlnil, súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Žalobkyňa sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' neospravedlnila. Preto súd dňa 18.3.2022 pojednával v neprítomnosti strán sporu.

13. Súd skúmal, či došlo k premlčaniu uplatneného nároku a uzavrel, že v zmysle platných aktuálnych epidemiologických opatrení a zákonodarstva k tomu súvisiacemu, k premlčaniu nároku nedošlo, keďže sa predlžovala lehota. Nárok žalobkyne nie je premlčaný. Súčasne súd posudzoval primeranosť výšky primeraného finančného zadostučinenia, keďže žalobkyňa je spotrebiteľ, ktorý bol v spore úspešný, avšak výška primeraného finančného zadostučinenia musí byť primeraná, odôvodnená. Žalobkyňa odôvodnila výšku finančného zadostučinenia vytrpeným stresom, ktorý bol spôsobený jej a jej matke. Podľa názoru súdu je podstatný a relevantný len vytrpený stres najmä žalobkyne, keďže žalobkyňa je

v postavení spotrebiteľa. Súd zotrval na predbežnom právnom posúdení z posledného pojednávania, doplnenom o to, že nárok nie je premlčaný.

14. Podľa § 52 ods. 1-4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, účinný v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

16. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jej príslušenstva. To neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka. Banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá

19. Na základe zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení súd uzavrel:

20. Z obsahu rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 35C/31/2016 zo dňa 19.9.2017 súd zistil, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. a žalovaná uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere č. 0449853062, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla žalovanej úver vo výške 13.500,- EUR s úrokovou sadzbou fixnou do splatnosti vo výške 14,5% ročne. Jednalo sa o spotrebný úver na čokoľvek poskytnutý jednorazovo bezhotovostne, pričom z uvedenej sumy 13.500,- EUR bola odpočítaná suma spracovateľského poplatku 189,17 EUR a len rozdiel týchto súm bol poskytnutý žalovanej na účet. Ďalej boli dohodnuté splátky predmetného úveru do 31.1.2020 vo výške 18,30 EUR mesačne k poslednému dňu v kalendárnom mesiaci, pri počte splátok 120, pri konečnej splatnosti úveru 27.1.2020. RPMN predstavovala 16,44, priemerná RPMN 14,74% a celkové náklady spojené s úverom 12.734,40 EUR. Zmluvu o splátkovom úvere strany sporu uzatvorili 29.10.2010 podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách, ktorý zákon je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v

pomere špeciality. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že nedošlo k účinnému doručeniu výzvy žalovanej (J. Z.) pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, preto nemohlo dôjsť k účinnému oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko neboli naplnené potrebné zákonné predpoklady. Na základe zistených skutočností súd v konaní 35C/31/2016 uzavrel, že žalobca (KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o.) v konaní nie je aktívne legitimovaný na podaní žaloby voči žalovanej J. Z., t.j. nie je nositeľom práva, ktorého sa v konaní domáha.

21. Keďže žalobkyňa v postavení spotrebiteľa v konaní 35C/31/2016, ktorý je spotrebiteľským sporom, bola úspešná, vzniklo jej na základe ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovanej spoločnosti, ktorá za porušenie týchto práv zodpovedá. Žalobkyňa si uplatnila primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2.700,- EUR, pričom uviedla, že výška primeraného zadosťučinenia v sume 2.700,- EUR považuje za adekvátnu vzhľadom na obrovské stresy s tým súvisiace, ktorá spolu s matkou utrpela.

22. Je pravdou, že zákon o ochrane spotrebiteľa nestanovuje žiadne iné podmienky pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie, len to, že došlo k porušeniu práv alebo povinností ustanovených zákonom v súvislosti s ochranou spotrebiteľov. To, že zákon neupravuje bližšie podmienky a limity tohto zadosťučinenia, neznamená, že sa možno domáhať takéhoto plnenia za akýchkoľvek podmienok a v akejkoľvek výške. Konkrétne okolnosti prípadu porušenia práv alebo povinností súvisiacich s ochranou spotrebiteľov majú predovšetkým vplyv na to, akú náhradu si možno uplatňovať.

23. Tiež vo všeobecnosti nie je bezvýznamným pre posúdenie takéhoto nároku, aký bol postoj a konanie spotrebiteľa, či k porušeniu jeho práv došlo v dôsledku akého konania dodávateľa, nekalých praktík, nátlaku a klamstiev z jeho strany, alebo i v dôsledku nedbalého prístupu spotrebiteľa. Je teda množstvo skutočností, ktoré môžu byť relevantnými pri posudzovaní takéhoto nároku. Samozrejme konkrétna výška vždy musí závisieť od okolností daného prípadu.

24. Žalobkyňa ohľadne nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia nesie dôkazné bremeno na preukázanie skutočností, ktoré majú vplyv na vznik nároku a na jeho výšku. Z odôvodnenia rozsudku v konaní 35C/31/2016 vyplýva, že KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. nepreukázal, že jeho právny predchodca (Slovenská sporiteľňa a.s., ktorá je bankou) vyzvala žalovanú J. Z. na úhradu jej dlhu po tom, čo bola 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním v zmysle prvej vety § 92 os. 8 zákona o bankách a nepreukázal ani, že na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. boli postúpené len splatné splátky úveru. Žalobkyňa sa v konaní 35C/31/2016 aktívne bránila. Kruk Česká a Slovenská republika, s.r.o. relevantne nepreukázala, aby jeho právny predchodca zákonným spôsobom vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Na základe uvedeného spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. nemohla platne nadobudnúť pohľadávku. Pokiaľ ide o námietku nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného, súd uvádza, že žalovaného považuje pasívne legitimovaného, v čase vyhlásenia rozsudku v spore 35C/31/2016 bol žalovaný stranou sporu. V ďalšej argumentácii súd poukazuje na závery Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 v bode 18, 19: „Aplikujúci režim zákona č. 250/2007 Z. z. je potom nutné použiť jeho § 3 ods. 5, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by

bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom 4 je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia. 19. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že žalobcovia ako spotrebiteľia úspešne uplatnili na súde porušenie svojich práv na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, keď ich žalobe súd vo vzťahu k tomuto nároku v celom rozsahu vyhovel. Splnili tak predpoklad, ktorý zákon č. 250/2007 Z. z. v ustanovení § 3 ods. 5 vyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie. Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy. Odvolací súd v tejto časti žaloby správne vec po právnej stránke posúdil, keď vychádzal zo záveru, že zákon pre priznanie finančného zadosťučinenia žiadne osobitné podmienky nestanovuje

25. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný porušil svoj záväzok v procese vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a pri postúpení pohľadávky. Keďže žalovaný porušil práva alebo povinnosti dodávateľa, žalobkyňa má nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

26. Žalobkyňa v tomto konaní 42Csp/314/2020 nešpecifikovala, aké komplikácie jej vznikli. Označila len stresy, ktoré jej a jej matke v súvislosti s tým vznikli, relevantná je však iba ujma vzniknutá žalobkyni ako strany sporu. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že na dosiahnutie účelu zákona pri zistených okolnostiach v danom prípade za konanie žalovaného v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými zákonmi je postačujúce finančné zadosťučinenie nižšej výšky a primeraným finančným zadosťučinením za konanie žalovaného v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa je náhrada sumy 200,- EUR.

27. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, súd žalobe čiastočne vyhovel a zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 200,- EUR titulom primeraného finančného zadosťučinenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

28. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP (podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) v spojení s § 255 ods. 1 CSP (podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) tak, že v danom prípade bola žalobkyňa úspešná pokiaľ ide o základ nároku, teda došlo k priznaniu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisela od posúdenia súdu. Z uvedeného dôvodu, súd vychádzal z toho, že žalobkyňa bola v spore plne úspešná, žiadne trovy konania jej však nevznikli, ako spotrebiteľ neplatila súdny poplatok, preto súd žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Žalovaný bol v základe plne neúspešný. Súd v spore nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).